Інфармацыйная культурна-грамадская газета Гарадоччыны

№ 18 (225) СНЕЖАНЬ 2016 ГОДА

БЕЛАРУСКАЯ ПРЫМАЎКА

Ад парады язык не адваліцца і зубы не высыплюцца

АДМЕТНАСЦЬ

ЗНОЎ УСТАЛЯВАЛІ ЁЛКУ З ЧЫРВОНААРМЕЙСКАЙ ЗОРКАЙ

19 снежня на цэнтральнай плошчы Гарадка камунальныя работнікі ўсталявалі галоўную ёлку Гарадоччыны з чырвонаармейскай зоркай на вяршыне.

Напрыканцы мінулага тыдня ў пятніцу працаўнікі Гарадоцкага прадпрыемства кацельняў і цеплавых сетак даставілі пад аховай ДАІ навагоднюю ёлку на цэнтральную плошчу Гарадка.

Сёння 19 снежня ёлка была ўсталявана і на яе вяршыні камунальныя работнікі замацавалі чырвоную зорку.

Гэта дзіўная рэч адбылася на 26 годзе існавання незалежнай Рэспублікі Беларусь, дзе увесь гэты час адзначаецца на дзяржаўным узроўні Ражство, як каталіцкае — 25 снежня, так і праваслаўнае — 7 студзеня. І таму дзіўна бачыць на вяршыні навагодняй ёлкі адзін з сімвалаў савецкай улады пры якой масава рэпрэсіраваліся хрысціянскія святары, а афіцыйнай часткай ідэалогіі быў атэізм. Але гэтая недарэчная з'ява адбываецца кожны снежань пры маўклівай згодзе найперш праваслаўных святароў, якія карыстаюцца значнай падтрымкай дзяржавы.

Відавочна, што хрысціянскаму святу Ражства павінна адпавядаць на вяршыне навагодняй ёлкі віфлеемская васьмікутная зорка, а не сімвал часоў рэпрэсіі вернікаў веры хрысціянскай — пяцікутная савецкая зорка.

Леанід Гаравы

СА СВЯТАМ!

НАВАГОДНІЯ СВЯТКАВАННІ РАСПАЧАЛІСЯ З ШЭСЦЯ ДЗЕДАЎ МАРОЗАЎ, СНЯГУРАК…

23 снежня ў Гарадку пасля шэсця Дзедаў Марозаў і Снягурак у межах свята «Новы год запальвае агні» адбылося запальванне агнёў на галоўнай ёлцы Гарадоччыны.

У Гарадку з'явілася святочная афіша навагодніх святаў. Першым мерапрыемствам стане шэсце Дзедаў Марозаў і Снягурак у межах свята «Новы год запальвае агні», якое распачнецца ў 16.00 ад Гарадоцкага ГДК і будзе працягнута з песнямі і танцамі на цэнтральнай плошчы каля навагодняй ёлкі.

Адпаведна з 23 снежня па 29 ў Гарадоцкім ГДК будуць тэатралізаваныя прадстаўленні «Навагодняе чарадзейства».

У навагоднюю ноч па традыцыі 1 студзеня з 1г. 30 хвілін цэнтральная плошча чакае жыхароў і гасцей свята на музычна-забаўляльную праграму, а Гарадоцкі ГДК запрашае моладзь на навагоднюю дыскатэку з 2.00 да 5.00.

2 студзеня з 12 гадзін у ГЛК адбудзецца дзіцячы навагодні ранішнік, а таксама з 1 па 7 студзеня з 19.00 па 21.30 адбудуцца моладзевыя дыскатэкі.

Л. Антонаў

ЗНАЧНА БОЛЬШ НАВІНАЎ ПРА ГАРАДОК НА HARADOK.INFO

РАЙСАВЕТ

ВОСЬМЫ РАЗ ЗМЯНІЛІ БЮДЖЭТ, А ПРАГРАМЫ РАЗВІЦЦЯ НЯМА

Нацыянальны прававы Інтэрнэт-партал зацвердзіў чарговае восьмае рашэнне Гарадоцкага райсавета аб унясенні зменаў і дапаўненняў у рашэнне Гарадоцкага райсавета № 85 ад 29 снежня 2015 г. «Аб раённым бюджэце на 2016 год».

Гарадоцкі райсавет 15 лістапада рашэннем №125 у чарговы раз унесці змены і дапаўненні ў рашэнне Гарадоцкага райсавета №85 ад 29 снежня 2015 г. "Аб раённым бюджэце на 2016 год". Першыя змены былі унесены райсаветам ужо 20 лютага ў бюджэт Гарадоцкага раёна на 2016 год. Потым было яшчэ шэсць зменаў – амаль кожны месяц і вось Нацыянальны прававы Інтэрнэт-партал зацвердзіў 6 снежня апошнія змены.

Гэтыя змены прадстаўлены на 13 старонках і ў асноўным карэкціруюць раённы бюджэт. Напрыклад паявлічана фінансаванне Бычыхінскага сельвыканкама на 500 недамінірованых тысяч рублёў, а фінансаванне Даўгапольскага сельвыканкама на гэтую ж суму скарочана. Сярод іншых зменаў звяртае ўвагу павелічэнне выдаткаў на сацыяльную палітыку з 69 млн. руб да 228 млн. руб, а таксама дапаўненне бюджэта радком "Другія пытанні сацыяльнай палітыкі" ў 142, 6 млн. руб.. Варта адзначыць і змяншэнне рэзервовага фонда раёна з 292 млн. руб. да 23 млн. руб.

Хутчэй за ўсё восьмае змяненне бюджэта на 2016 год не апошняе. Але пры ўсіх зменах бюджэта на гэты год Гарадоцкі раён так і не распрацаваў праграму развіцця раёна на пяцігодку да 2020 года. Такая праграма была ў раёна на перыяд да 2015 года, а на бягучыя 5 гадоў яе няма.

Відавочна крызіс і інфляцыя не спрыяюць выпрацоўцы шляху развіцця Гарадоччыны на пяцігодку.

Леанід Гаравы

ПРЫРОДНЫЯ РЭСУРСЫ

ДОБРАЎПАРАДКУЮЦЬ КАРЬЕР І ПАБУДУЮЦЬ БІЯГАЗАВЫЯ ЎСТАНОЎКІ

На Віцебшчыне зацверджаны Комплекс мераў дзеля рацыянальнага выкарыстання прыродных рэсурсаў на 2017-2018 гады, які прыдугледжвае пэўную дзейнасць і ў Гарадоцкім раёне найперш ва ўнітарным прадпрыемстве «Паўночны» і для прыродаахоўнай дзяржаўнай установы «Карыценскі мох»

Інфармацыя аб Комплексе мер размешчана 16 снежня на сайце Віцебскага аблвыканкаму ў выглядзе табліцы з якой невядома, хто яе зацвярджаў і калі. Пры гэтым усе даты дзейнасці вызначаны на 2017-2018 гады, але робіцца прыпіска, што справаздачу трэба падаваць штогадова да 10 лютага на перыяд да 2021 года.

Сярод мер па выкарыстанню прыродных рэсурсаў на Гарадоччыне прыдугледжана прывядзенне ў 2017 годзе ў адпаведнасць патрабаванням заканадаўства карьера ля в. Раманава, які знаходзіцца ў зоне адказнасці УП «Паўночны». Таксама на тэрыторыі УП «Паўночны прыдугледжана будаўніцтва біягазавых установак магутнасцю да 1МВт ў 2018 годзе. Адказнасць за гэты інвестыцыйны праект нясе Гарадоцкі райвыканкам і ЗАТ «Паўночны Біягаз».

Для развіцця асабліва ахоўваемых тэрыторый ПДУ «Карыценскі мох» мусіць за гэтыя два гады стварыць візіт-цэнтры, распрацаваць і дабраўпарадкаваць «зялёныя маршруты» з экалагічнымі сцяжынкамі, а таксама ўсталяваць рэкламна-інфармацыйныя знакі і стэнды дзеля павелічэння колькасці турыстаў.

Сярод іншых мер варта адзначыць будаўніцтва ветраэнергетычнай установкі ў Лёзненскім раёне ў в. Горшава магутнасцю 6МВВт, а таксама геліа ўстаноўкі ў Сенненскім раёне, н.п. Чырвонае сяло магутнасцю 1,6 МВт. Для рыбаловаў будзе цікава даведацца, што на 2017 год запланавана зарыбленне вадаёмаў Нявіда, Лесава Полацкага раёна і возера Заронава Віцебскага раёна судаком, налімам, лінем.

Л. Антонаў

Аб'ява

Аператыўная інфармацыя аб падзеях Гарадоччыны, рэгіёна і больш, чым у газеце, зараз па-беларуску і па-расейску з'яўляецца на новым Інтэрнэт рэсурсе: http://haradok.info

****

Наша газета "Гасцінец" пачала размешчацца на партале http://haradok.info ў раздзеле "Газета "Гасцінец", дзе ствараецца архіў за мінулыя гады.

****

Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Гасцінец» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – і вы яго атрымаеце. Калі ўжо не жадаеце атрымліваць выданне, то патэлефануйце у рэдакцыю.

МІНІ-ФУТБОЛ

КУБОК РАЙОНА ЗАВЕРШИЛСЯ УПОРНЫМИ МАТЧАМИ

На прошлой недели состоялись футбольные баталии за Кубок района по мини-футболу, посвященного 73-й годовщине освобождения Городокского района от немецко-фашистских захватчиков. В финальном матче команда Кров СК победила команду Ветераны со счетом 5-4.

В межсезонье городокские любители футбола активно участвую в турнирах на малых площадках. Так в Витебске команда Луч-Кров СК участвует в турнире по мини-футболу на призы Витебского предприятия котельных и тепловых сетей уже второй месяц. После 11 тура наша команда находится на третьем месте, одержав в 9 матчах 7 побед при разности забитых и пропущенных мячей 48-24.

В Городке же любители футбола с 12 по 16 декабря разыграли Кубок района по мини-футболу. Всего в Кубке приняло участие 10 команд. Самыми упорными стали полуфинальные матчи и и игры за 3-е место и победу в Кубке.

В первом полуфинальном матче сразились Ветераны и Водоканал. Ветераны одержали победу со счетом — 6-4. Мячи забивали: Ветераны — Куряков-4, Жабилов-2; Водоканал — Иванов-2, Колца, Овсянко. Следует отметить, что ветераном довелось с трудом победить команду ДЮСШ в четверть финале со счетом 8:7.

Во втором полуфинале также была упорная борьба, в которой Кров СК победил Лосвидо со счетом — 6-5. Голы в командах соответственно забивали: Сковородкин-4, Радченков, Половинский и Рудов-3, Назаров, Изофатов.

Решающие матчи состоялись в пятницу 16 декабря. Сначала в матче за третье место Вырвал победу у Лосвидо сор счетом — 9-8. Голы забивали: Водоканал: Иванов-3, Гуринов-2, Колца, Рымарев, Овсянко, Акимов; Лосвидо: Рудов-3, Овсянников-3, Изофатов-2. А в финальном матче Кров СК также в упорной борьбе победил команду Ветераны со счетом 5-4. Голы в финале соответственно забивали : Сковородкин-3, Колтунов, Анцибалов; Куряков-2, Жабилов-2.

Победители турнира на Кубок района были отмечены Кубком и дипломами.

Л. Антонов

НАВІНЫ БІЯТЛОНА

НАСТАССЯ КІНУНЕН (ДУБАРЭЗАВА) ТРАПІЛА Ў ГОНКУ ПЕРАСЛЕДУ

На другім этапе Кубка свету ў славенскай Паклюке Настасся Кінунен паднялася на 44 месца і трапіла ў суботні пасьют. Перамагла ў спрынце немка Лаура Далмайер, а лепшая з беларусак Надзея Скардзіна апынулася на 14-пазіцыі.

Перамогу ў спрынце, дзякуючы выдатнаму апошняму кругу, атрымала немка Лаура Дальмайер (0+0), якая выйграла тры секунды на фінішы ў французжанкі Жусцін Брайсаз (0 + 0). Бронзавая ўзнагарода дасталася нарвежцы Марце Олсбю (0 + 0).

Пасля няўдалай спрынтарскай гонцы ў швецкім Эстэрсундзе, дзе Настасся Кінуне была 101 пры 7 промахах, гонка ў Паклюке шмат што вырашала для гэтага сезона для нашай зямлячкі. Настасся здолела справіцца са стральбой, стартаваўшы 96-й і дапусціўшы толькі адзін промах на лёжцы. Вынікам для яе стала 44 месца і чацвёртае месца сярод беларусак.

Дарэчы ўсе беларускія біятланісткі змаглі адабрацца ў пераслед, а трое з іх набралі ачкі. Надзея Скардзіна (0 + 0) стала 14-й, Ірына Крыўко (1 + 0) — 33-й, Надзея Пісарава (1 + 0) — 39-й, Анастасія Кінунен (1 + 0) — 44-й, Дар'я Юркевіч (0 + 1) — 52-й.

У суботу па выніках спрынту пройдзе гонка пераследу ў 16.45. А ў нядзелю адбудзецца эстафета і пры паспяховым пасьюце Настасся Кінунен можа трапіць у склад эстафетнай каманды.

Л. Антонаў

Ад рэдакцыі: *У гонцы пераследу Насця Кінунен не атрымала заліковых ачкоў, не патрапіла ў эстафетную каманду і не была заяўлена на трэцці этап Кубка свету ў чэшскім Новым Мясце.*

ПРАЦОЎНЫЯ МЕСЦЫ

ТРЭЦЦЯЕ МЕСЦА Ў ВОБЛАСЦІ ПА НОВЫХ МЕСЦАХ

Паводле афіцыйных даных Гарадоцкі раён выйшаў на трэццяе месца ў вобласці пасля Глыбоцкага, Віцебскага раёнаў па колькасці працаўладкаваных грамадзян на новых прадпрыемствах і вытворчасцях, дасягнушы на канец кастрычніка лічбы ў 104(!!!) працоўных месца.

Нацыянальны статыстычны камітэт у гэтым годзе вядзе ўлік па колькасці працаўладкаваных грамадзян на новых прадпрыемствах і вытворчасцях, якія створаны ў гарадах і раёнах Беларусі. І па гэтаму паказчыку Гарадоцкі раён выйшаў на трэццяе месца сярод сельскіх раёнаў Віцебшчыны. Калі на канец верасня за дзевяць месяцаў у раёне было створана новых 40 працоўных месцаў для грамадзян, то па выніках кастрычніка раённая статыстычная служба праінфармавала аб стварэнні ўжо 104 месцаў.

Як і ранейшая лічба за 7 месяцаў выклікала пытанне, так і лічба пра 104 працоўных месца выклікае пытанне. Дзе гэтыя 104 месцы, Пятро Іванавіч?

Наша раёнка пра гэтыя дасягненні ў стварэнні новых вытворчасцяў і прадпрыемстваў пакуль сціпла маўчыць. Ды і на рынку працы Гарадоччыны дадатак у 64 працоўных месца асабліва не адчуўся. У верасні было 85 афіцыйных беспрацоўных, а на канец кастрычніка стала 80. Ды і ў агульнанацыянальнай базе вакансій гэтыя 64 вакансіі ніяк не прайшлі: на пачатку лістапада іх было — 141, а зараз вольныя ўжо 163.

Дарэчы афіцыйная сітуацыя са стварэннем новых прадпрыемстваў і вытворчасцяў у іншых раёнах Віцебшчыны значна больш сціплая. Больш Гарадоцкага раёна створана новых месцаў толькі ў прыгарадным Віцебскім раёне — 165, і на Глыбоччыне — 135, дзе як вядома моцна развіты малы і сярэдні бізнес. У Пастаўскім і Чашніцкім раёнах па 71 і 72 працоўныя месца, ў Бешанковіцкім — 53, а ў астатніх раёнах гэтая колькасць не больш 50 месцаў. Талачынскі — 46, Сененскі — 28, Дубровенскі — 11, Шумілінскі раён — 12, Лёзненскі — 4 і г.д.

Відавочна, што ўладам за гэтым «вялікімі» лічбамі новых прадпрыемстваў і вытворчасцяў варта інфармаваць грамадства: дзе гэта адбываецца і якія інвестыцыі стварылі новыя месца. А інакш зноў будзе пыл у вочы...

Леанід Гаравы

КРЫМІНАЛ

ЗАСЕКЛІ СЯКЕРАЙ

У мінулую нядзелю жыхарка Гарадка знайшла труп свайго 57-гадовага суседа ў яго прыватным доме і паведаміла пра гэта работнікам Гарадоцкага РАУС на нумар «102».

«Гарадоцкі веснік» паведаміў пра крымінальнае здарэнне, якое адбылося ў Гарадку і дзеяннях следчых. Асноўным доказам у пошуках злачынцы сталі адбіткі пальцаў, якія выявілі следчыя на месцы здарэння. Следчымі было ўстаноўлена, што адбіткі належаць 44-гадоваму беспрацоўнаму жыхару раёна.

Беспрацоўны не стаў адмаўляць сваёй віны і паведаміў, што злачынства было зроблена пад час распіцця алкагольных напояў. Менавіта пад час узнікшай спрэчкі і было учынена забойства.

Зараз злачынец затрыманы і ўтрымліваецца ў ІЧУ Гарадоцкага РАУС.

Т. Гаражанка

У КААПЕРАТЫВЕ ЗДЗЕЙСНЕНА ДВА КРАДЗЯЖЫ

Паводле інфармацыі следчых Гарадоцкага аддзела Следчага камітэта спосабы здзяйснення злачынстваў былі падобныя — злачынцы трапілі ў гаражы, калі падабралі ключы.

Так з аднаго гаража кааператыва «Махвік» па вул. Камсамольскай прапала два дарагіх ровара «Norco atomic» і «Cannondale Trail SL 2», а здругога — камплект з чатырох зімовых шын «Cordiant». Па словах старэйшых следчых Гарадоцкага аддзела СК Віктара Шышлакова і Ганны Сівіцкай, спосабы здзяйснення злачынстваў падобныя. Неўсталяваны злачынец (ці злачынцы), падабраўшы ключы да навясных замкоў, пранікі ў гаражы. Акрамя таго, крадзяжу ўчыненыя прыкладна ў адзін і той жа перыяд.

Па дадзеным факце ўзбуджана крымінальная справа па ч.1 арт.205 КК Рэспублікі Беларусь (крадзеж).

Л. Антонаў

ЗДАРЭННЕ

НАСЕЛЬНІЦТВА ВЫРАТАВАЛА ПАЦЯРПЕЛАГА

Паводле інфармацыі прэс-службы Віцебскага абласнога упраўлення МНС амаль у поўнач паступіла паведамленне аб пажары ў в. Ільназавод Бычыхінскага сельсавета.

25 лістапада ў 23-56 ў Гарадоцкі аддзел МНС паступіла паведамленне аб пажары дома ў в. Ільназавод. У выніку пажару ў доме знішчаны дах, пашкоджаны столевыя перакрыцце, маёмасць, сцены.

Да прыбыцця падраздзялення МНС насельніцтвам выратаваны грамадзянін 1958 г.н., непрытомны. Грамадзяніна шпіталізавалі ў УАЗ «Гарадоцкая ЦРБ».

Прычына пажару высвятляецца.

Т. Гаражанка

УВАГА!

ШУКАЮЦЬ ЖЫХАРА ЕЗЯРЫШЧА

Вядзецца адшукванне жыхара г.п. Езярышча, які знік у 2012 годзе. Паводле інфармацыі прэс-службы Віцебскага абласнога ўпраўлення МУС Гарадоцкім РАУС устанаўліваецца месцазнаходжанне прапаўшага без вестак Пляшко Віталя, пра якога не вядома з сакавіка 2012 года

Гарадоцкі РАУС адшуквае Пляшко Віталя Уладзіміравіча, 1975 года нараджэння, жыхара гп.Езярышча, які ў сакавіку 2012 года пайшоў з дому і месцазнаходжанне яго да гэтага часу не ўстаноўлена.

Просьба да ўсіх грамадзян, якія валодаюць якой небудзь інфармацыяй пра месцазнаходжанне Пляшко В.У. паведаміць па тэлефонах 80213941002, 80293252902, 80297109610, на электронны адрас vituur@mail.ru альбо па тэлефоне 102

Т. Гаражанка
www.uvd.vitebsk.gov.by

25 ГАДОЎ СНД

БЕЛАВЕЖСКІЯ ПАГАДНЕННІ — НАЙЛЕПШЫ ПАДАРУНАК ДЛЯ БЕЛАРУСІ

Роўна 25 гадоў таму 8 снежня 1991 года Беларусь атрымала нечаканы калядны падарунак, якім пакуль так і не здолела напоўніцу скарыстацца.

Незапланаваная незалежнасць

Праз шмат гадоў, калі я стаў журналістам і неаднаразова сустракаўся, гутарыў са Станіславам Шушкевічам, у яго расповедах пра снежань 1991-га я рэгулярна чуў адно і тое ж: «Мы ехалі ў Віскулі зусім па іншай падставе, у нас і ў думках не было распускаць СССР, ствараць СНД».

І на самай справе, давайце паглядзім на храналогію падзей. 14 лістапада 1991-га кіраўнікі сямі з 12-ці саюзных рэспублік (Расія, Беларусь, Казахстан, Кіргізія, Таджыкістан, Туркменія, Узбекістан) і прэзідэнт СССР Міхаіл Гарбачоў заявілі пра сумесныя планы скласці дамову аб стварэнні ССД — Садружнасці Суверэнных Дзяржаў, якая павінна была прыйсці на змену СССР. Падпісанне новай «саюзнай дамовы» было прызначана на 9 снежня. Чакалі згоды з боку Украіны.

Аднак 1 снежня ва Украіне адбыўся рэферэндум, на якім народ большасцю падтрымаў Акт абвяшчэння незалежнасці Украіны ад 24 жніўня 1991-га. Барыс Ельцын адразу ж зрабіў заяву аб прызнанні незалежнасці Украіны, аб намеры ўсталяваць з ёй дыпламатычныя стасункі і скласці ўсёабдымную двухбаковую дамову.

4 снежня «Незалежная газета» са спасылкай на прэс-сакратара прэзідэнта РСФСР паведаміла, што Барыс Ельцын 6 снежня адпраўляецца ў Мінск. «Прэсу расійскі лідар супраць звычаю браць не збіраецца, таму што плануе акрамя афіцыйных таксама неафіцыйныя перамовы. У гэты ж час, як стала вядома з пэўных крыніц, у Мінск прыедзе і прэзідэнт Украіны Леанід Краўчук», — гаварылася ў артыкуле.

5 снежня Ельцын сустрэўся з Гарбачовым для абмеркавання перспектыў ССД у сітуацыі, калі народ Украіны настойвае на яе незалежнасці. Пасля сустрэчы ён заявіў журналістам, што «без Украіны саюзная дамова губляе ўсякі сэнс».

Пазней Станіслаў Шушкевіч так апісваў тое, што адбывалася: «Мы (Ельцын, Краўчук, Шушкевіч і прыбылыя з імі асобы) спаткаліся 7 снежня 1991 года ў Віскулях, каб абгаварыць пытанні паставак нафты і газу ва Украіну і ў Беларусь». Па ўспамінах Шушкевіча, «нават збіраючыся ў Белавежскай пушчы па маім запрашэнні, мы першапачаткова не мелі намеру прымаць рашэнне аб выхадзе з СССР. Такіх нарыхтовак не было ні ў мяне і нашай дэлегацыі, ні, думаю, у іншых таксама». Трохі інакш апісваў становішча Леанід Краўчук: «Тэма спачатку была названая так: прыняць нейкую дэкларацыю або заяву наконт таго, што новагароўскі працэс зайшоў у тупік і што нам трэба шукаць нейкія новыя падыходы, рашэнні. <…> Мы пачалі рыхтаваць дакумент і пераканаліся, што проста дэкларацыяй, як першапачаткова меркавалася, не абысціся».

Вячаслаў Кебіч, які ў той час узначальваў беларускі ўрад, сцвярджае, што ініцыятарам Белавежскіх дамоваў выступіла расійская дэлегацыя, а само падпісанне было спантанным. Па яго словах, «усё гэта ведаў адзін Ельцын». Пры гэтым і Кебіч таксама ўпэўнены, што «ўся гэтая паездка задумвалася не з мэтай падпісання гэтай дамовы (аб распадзе СССР)», бо ні сам Кебіч, «ні Шушкевіч, ні Краўчук, ні Фокін з украінскага боку не ведалі, што будзе падрыхтаваны і падпісаны такі дакумент». Аказалася, што «расійская дэлегацыя з Шахраем, Шохіным, Бурбулісам прыехала толькі з папярэднім планам: калі справа будзе выгараць, калі будзе згода з боку Украіны, то можна будзе падпісаць дакумент». Кебіч растлумачыў, што расійскаму боку патрабавалася згода Украіны з-за таго, што «кантакт з Шушкевічам у Ельцына быў, а вось з Краўчуком у Ельцына склаліся нацягнутыя адносіны».

З усіх гэтых апісанняў падзей, што адбываліся ў тым снежні, добра бачныя некалькі важных момантаў.

Па-першае, больш-менш выразнага плану дзеянняў не было ні ў каго. Па сутнасці, усе дзейнічалі па сітуацыі, ва ўмовах хаосу.

Па-другое, усе ўдзельнікі тых падзей разумелі, што Савецкі Саюз скончыўся, — але не ведалі, як гэта юрыдычна афарміць. Проста дэнансаваць дамову 1922 года было нельга — саюзныя структуры, найперш сілавыя, яшчэ існавалі не толькі фармальна, так што ўзнікала вялікая рызыка грамадзянскага канфлікту. Дый простыя грамадзяне хоць і галасавалі за незалежнасць, псіхалагічна яшчэ адчувалі сябе грамадзянамі СССР. І было складана прадказаць, чый бок яны зоймуць, калі пачнецца сур'ёзнае супрацьстаянне.

СНД у той момант з'явілася як свайго кшталту «дэмпфер», закліканы змякчыць удар, шок ад распаду СССР. Інакш кажучы, дзякуючы СНД у той момант распад СССР выглядаў не як аднамомантная падзея, а як працэс трансфармацыі Саюза ў нейкае іншае аб'яднанне рэспублік.

Для даведкі:

8 снежня 1991 года вышэйшыя службовыя асобы і кіраўнікі ўрадаў трох саюзных рэспублік: Барыс Ельцын і Генадзь Бурбуліс (РСФСР), Станіслаў Шушкевіч і Вячаслаў Кебіч (БССР), Леанід Краўчук і Вітольд Фокін (Украіна) падпісалі так званае Белавежскае пагадненне.

Прэамбула дакумента канстатавала, што «Саюз ССР як суб'ект міжнароднага права і геапалітычная рэальнасць спыняе сваё існаванне». Артыкул 1-ы абвяшчаў: «Высокія дагаворныя бакі ўтвараюць Садружнасць Незалежных Дзяржаў» (СНД).

Пагадненне заяўляла пра імкненне развіваць супрацоўніцтва ў палітычнай, эканамічнай, гуманітарнай, культурнай і іншых галінах. Артыкул 14-ы вызначаў Мінск «афіцыйным месцам знаходжання каардынацыйных органаў садружнасці».

10 нежня — Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь ратыфікаваў Белавежскія пагадненні.

(скарочана)

Дзяніс Лаўнікевіч
"Новы час"

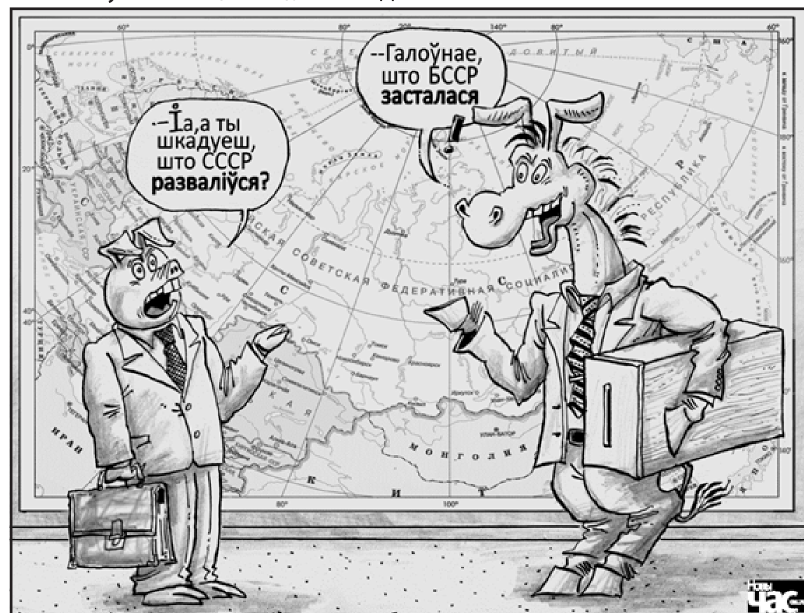

ПРАЦОЎНАЯ МІГРАЦЫЯ

«КОГДА ПОЛУЧИЛА ПЕРВУЮ ЗАРПЛАТУ, ПЛАКАЛА»

Акушер-гинеколог из Бреста рассказывает о том, как рожают африканские женщины и что заставило ее переехать в другое полушарие планеты — в Анголу

— Я хотела быть кинозвездой. Пошла в художественно-театральное училище в Минске, но на экзаменах поняла, что это не мое. Не могу так перестраиваться, превращаться из одного человека в другого. Так поступила в медучилище, потом закончила медуниверситет, а в 45 лет снова пошла учиться в клиническую ординатуру, чтобы получить высшую категорию.

Елена Викторович, акушер-гинеколог из Бреста, и правда хорошо бы смотрелась в кино — улыбчивая блондинка с сияющими голубыми глазами, очень красивая женщина. В Беларуси она за 20 лет работы прошла путь от сельского врача до районного акушера-гинеколога.

Правда, после 20 лет врачебной практики в белорусских медучреждениях доктор поняла, что одним энтузиазмом сыт не будешь. Хотелось, чтобы любовь к работе соответственно вознаграждалась.

ГОД РАБОТЫ В АФРИКЕ — ЭТО 10 ЛЕТ РАБОТЫ ДОМА

— У меня было три работы: в роддоме Бреста, в железнодорожной больнице и в Центре профилактики СПИДа — вела прием и делала УЗИ. Я тогда купила квартиру под огромные проценты, и так получилось, что должна была выплачивать 500 долларов в месяц — весь свой заработок. Старшая дочь университет закончила, а младшую нужно было еще выучить. С мужем в разводе. Еще и ремонт надо сделать. Материальный вопрос встал очень остро, — вспоминает врач.

Елена Викторович заинтересовалась работой за границей. Поначалу, говорит, ей было просто любопытно узнать, как лечат в других странах. А потом поняла, что это шанс спасти семью от финансового краха. Знакомые рекомендовали поехать в Анголу, сказали, там уже работают врачи из Украины, России и Беларуси. Трудоустройством медиков занимается российская фирма. Энергичная врач рискнула: связалась с этой фирмой и через полгода после того, как узнала о такой возможности, уехала в Африку. Уже семь лет — с 2009 года — доктор работает в клинике горнодобывающей компании «Катока». Это предприятие — один из мировых лидеров по производству алмазов. Оно находится в тысяче километров от Луанды, столицы Анголы.

— Ожидания от переезда на другой край света оправдались?

— Я приехала в Анголу 1 декабря, а 25-го уже дали декабрьскую зарплату. Я ничего еще не делала: днем ходила по кабинетам, ночами учила португальский. Мне дали три месяца на изучение языка и подтверждение диплома. В Бресте все, что зарабатывала, я отдавала на кредит. Здесь мне выплатили чистый оклад врача — и он оказался в пять раз больше моего белорусского заработка на трех работах. Я стала считать: год работы в Анголе — это 10 лет работы дома, два года — 20 лет... Я так плакала! Мне так за родину стало обидно!

«НЕ ТРОГАЙТЕ МОЕГО РЕБЕНКА»

— Белорусские беременные отличаются от ангольских? Как рожают в Африке?

— Роды редко проходят в клинике, там в 80% случаев практикуют роды на дому. Им дешевле вызвать врача, чем платить за клинику. Рожают они самостоятельно, мужчин с того времени, как начинаются схватки, нет. Они уходят за деревню, в саванну — нет их! И только когда они услышат пение и пляски, приходят. Значит, родился ребенок. И еще у них так: солнце не должно дважды заходить над женщиной, которая в родах. Если проходят сутки, а женщина не родила — вызывают доктора. Вот я и езжу на ЧП и катастрофы, — смеется врач. — Женщина просит не дотрагиваться до ребенка, если я просто присутствую при родах. Она сама перевязывает, перегрызает пуповину, берет ребенка, кладет его на живот... «Это мой ребенок, мои бактерии — не трогайте его». Потом убрала все за собой, встала на колени, поцеловала мне ноги и ушла — так у них принято. Я все время задумываюсь: ведь точно так же наши прабабушки рожали! И никто не теряет сознание, не кричит от боли. Ну да, стонут, как все женщины, но истерик, как у нас в роддомах, не бывает.

И еще у них так принято: если женщина беременеет, они с мужем не живут половой жизнью, это запрещено и религией, и обычаями. Мужчина рядышком строит новую хижину, берет себе новую жену... Так и живут. Сколько сможешь женщин обеспечить, столько берешь. Они христиане, но у них разрешено многоженство. Много лет была война, она забрала мужчин. Анголане знают, что им надо расплодиться и восполнить население.

— Как там развита медицина?

— Я работаю в клинике, которая обслуживает только семьи сотрудников «Катоки». В ней самое современное оборудование, медикаменты совсем другие — европейские, бразильские. В Луанде есть клиники от красного креста, но они, конечно, не так обеспечены.

В Анголе я заметила, что там действенны простейшие антибиотики! Там никто не

(працяг на стар. 4)

ПРАЦОЎНАЯ МІГРАЦЫЯ

(пачатак на стар. №3)

лечит простую инфекцию по 10 — 15 дней. Приходит больной, ты даешь ему максимальную терапевтическую дозу сегодня, завтра — поддерживающую, а послезавтра он здоров. У меня есть больные со СПИДом, с туберкулезом, гепатитом — после 16 лет войны в Анголе много социальных болезней. Только там я впервые за свою врачебную практику увидела прямое переливание крови. И еще там нет санстанции! Их никто не контролирует, но после операций ни у кого нет абсцессов.

ТАМ ПОЗИТИВНО МЫСЛЯТ

— Как вас приняли в чужой стране? Вы быстро привыкли к другой культуре?

— Анголане называют меня ангелом — я белая, да еще и светловолосая. Там очень уважительное отношение к врачам. Меня даже в Луанде узнают. Приезжаю в банк, а они: «Доторэ, доторэ!» («Доктор, доктор». — Ред.).

Что было удивительно — там ничего не откладывают впрок. Закатки, как у нас, в Анголе не делают. Захотелось — пошли в саванну, набрали фруктов, поели и забыли. Завтра опять сходим. Может, на километр дальше пройдемся, зато ходить полезно для здоровья. Там позитивно мыслят!

Еще мне понравилось, как они относятся к смерти близких. По ангольским законам дается 8 дней отпуска только для того, чтобы человек вышел из стресса, не плакал на работе, а улыбался и занимался своим делом.

В Анголе не просто солнечно, там солнечные люди. Они всегда улыбаются! Этому я у них научилась. Там обязательно нужно обнимашки устраивать — два раза наклоняться щечками друг к другу. Все так делают, знакомые и незнакомые. За день каждый здоровается три раза. «Бон дие» — это значит пожелать доброго утра, «буа тарде» — доброго дня, «буа нойте» — доброй ночи. Невозможно не улыбаться, когда здороваешься третий раз за день!

— По дому не скучаете?

— Я пару раз в год приезжаю домой. Со всеми повидалась — и хочется обратно! Тут все несчастные, плачутся, смотрят в землю, все серое... Там у меня другая жизнь!

Очень много времени появилось для самообразования — мне теперь доступны португальские сайты и бразильская медицина. Я столько всего изучила! Бегаю, хожу в тренажерный зал, участвую во всех конкурсах в клинике. Дочкам каждый день присылаю фотографии или показываю в «скайпе», как я живу. Смеются, что я то танцую, то пою, а иногда говорят, мол, покажи нам солнце, у нас тут плохая погода. Я там живу такой полной жизнью — мне времени в сутках не хватает! Если и есть рай на земле, то он там, в Африке.

Оксана БРОВАЧ
www.kp.by

БЕЛАРУСЬ – РАСЕЯ

ІХ НАВУЧАЦЬ «ПРАВІЛЬНАЙ» ДРУЖБЕ З РАСЕЯЙ

Дыскусія ў беларускіх мэдыях і сацыяльных сетках з нагоды затрыманьня прыхільнікаў «рускага сьвету», блогераў расейскіх шавіністычных сайтаў Юрыя Паўлаўца, Дзьмітрыя Алімкіна і Сяргея Шыптэнкі найбольш зьвялася да пытаньня, як незалежнае грамадзтва павінна да гэтага ставіцца. Я ж паспрабую пагаварыць трохі на іншую тэму. Што за гэтым стаіць?

Да гэтага часу ўлады рэпрэсавалі толькі беларускіх нацыяналістаў. Чаму раптам беларусафобія, адмаўленьне беларускай дзяржаўнасьці і нацыі прызнаныя крымінальным злачынствам? Навошта гэта патрэбна Лукашэнку?

Сапраўды, сытуацыя трохі дзіўная і парадаксальная. Вось сілавікі і дзяржаўныя мэдыі закідаюць арыштаваным калюмністам тое, што яны дрэнна, крытычна ставяцца да беларускай незалежнасьці і дзяржаўнасьці, адмаўляюць яе.

Але пікантнасьць сытуацыі ў тым, што ў афіцыйным беларускім дыскурсе распад Савецкага Саюзу, у выніку якога ўзьнікла незалежная Беларусь, таксама абвяшчаецца катастрофай. Аляксандар Лукашэнка шмат разоў выказваў жаль аб развале СССР, называў гэта злачынствам, выхваляўся, што галасаваў супраць Белавескіх пагадненьняў (што няпраўда). Не далей як 30 верасьня 2016 году, выступаючы перад студэнтамі Пэкінскага ўнівэрсытэту, беларускі лідэр заявіў: «Я адназначна разглядаю распад Савецкага Саюзу як катастрофу, якая мела і мае нэгатыўныя наступствы ва ўсім сьвеце. Нічога добрага ад распаду мы не атрымалі». Значыць, зьяўленьне незалежнай Беларусі — гэта нядобра?

Ці вось арыштаваных абвінавачваюць у тым, што яны ставяць пад сумнеў існаваньне беларускай нацыі. Зноў звернемся да першакрыніцы. Лукашэнка ня раз сьцьвярджаў, што «беларусы — гэта рускія са знакам якасьці», што «беларусы і рускія — адзін народ». Нібыта беларускай нацыі і няма.

Ці вось гэтым блогерам закідаюць, што яны дрэнна ставіліся да беларускай мовы. Але Аляксандар Лукашэнка на пачатку свайго кіраваньня казаў нешта падобнае. Выступаючы 1 сьнежня 1994 году на сэсіі Гомельскага гарсавету, ён выдаў такую рэпліку: «Людзі, якія гавораць па-беларуску, ня могуць рабіць нічога, акрамя як размаўляць на беларускай мове, таму што па-беларуску нельга выказаць нечага вялікага. Беларуская мова — бедная мова. У сьвеце існуюць толькі дзьве вялікія мовы — руская і ангельская». («Народная газета», 1 лютага 1995 г.)

Так што арыштаваным блогерам ёсьць на каго спасылацца. Мяркую, што іх адвакаты скарыстаюцца гэтым напоўніцу.

Выказваюцца вэрсіі, што гэтыя арышты патрэбныя Лукашэнку як яшчэ адзін аргумэнт у торгу з Расеяй. Маўляў, мы вызваляем прарасейскіх прапагандыстаў, а вы нам крэдыт, зьніжкі на газ, аднаўленьне паставак нафты ў ранейшым аб'ёме. Магчыма... Але ці стане Расея таргавацца па гэтым пытаньні? Ці захоча яна іх абараняць? Ці ўяўляюць яны для Масквы каштоўнасьць, каб за іх плаціць? Гэта для Захаду палітвязьні — справа прынцыпу, бо правы чалавека — прыярытэтная каштоўнасьць. А ў сёньняшняй Расеі дамінуюць старадаўнія ўяўленьні, што чалавек — нішто перад тварам дзяржавы, уладар можа рабіць са сваімі падданымі што захоча. Якія там яшчэ правы чалавека?

На мой погляд, справа тут, як звычайна ў Беларусі, ва ўяўленьнях, псыхалёгіі аднаго чалавека. Праблема ў тым, што арыштаваныя блогеры ня проста ўхвалялі «русский мир». Такіх дзеячаў у краіне вельмі шмат. На беларускіх тэлеканалах адэпты «русского мира» (Дзермант, Плашчынскі, Баравік, Бяляеў, Ялфімаў, Зелянкоўскі, Крыштаповіч) не вылазяць з розных ток-шоў. Але пры гэтым яны хваляць Лукашэнку і дэманструюць вернападданасьць.

А вось арыштаваныя калюмністы якраз абвінавачваюць Лукашэнку ў русафобіі, патураньні беларускаму нацыяналізму, імкненьні адарваць Беларусь ад Расеі, ісьці па шляху Украіны на Захад.

І вось менавіта гэта Лукашэнка ўспрымае вельмі хваравіта. Здаўна ён вельмі ўважліва сочыць, што кажуць пра яго расейскія мэдыі. Кіраўнік Беларусі процьму разоў уступаў у палеміку, канфлікт са СМІ РФ, высылаў маскоўскіх журналістаў. Вось і выступаючы перад прадстаўнікамі расейскіх рэгіянальных мэдыяў 17 лістапада, Лукашэнка абураўся, што тамтэйшыя рэсурсы пішуць пра яго няпраўду, няправільна.

Але адна справа, калі яго бэсьцяць расейскія журналісты. І зусім іншая сытуацыя, калі ў нацыяналізме яго вінавацяць самі беларускія грамадзяне, якія жывуць у Беларусі. Гэта ўспрымаецца як данос Крамлю на здрадніцтва Лукашэнкі. Вось яна, прарасейская «пятая калёна» ў чыстым выглядзе.

Справа ў тым, што Лукашэнка ад самага пачатку свайго кіраваньня ўстанавіў сваю манаполію на ўсю сфэру беларуска-расейскіх дачыненьняў, на дружбу з Расеяй. Усе спробы іншых палітычных суб'ектаў гуляць на гэтым полі жорстка перапыняліся. Нягледзячы на ўсю кампанію інтэграцыі з Расеяй, якая цягнецца чвэрць стагодзьдзя, у Беларусі няма русафільскіх, панславянскіх партыяў, якія б выступалі за большую ступень інтэграцыі з РФ, чым прапануе афіцыйны Менск. Праэўрапейскія ёсьць, а прарасейскіх няма. Ліквідавана партыя «Славянскі сабор „Белая Русь"». Жорстка спынена спроба Сяргея Касьцяна ў 2014 годзе стварыць партыю «Беларускі славянскі камітэт». Зьніклі аналітычныя структуры, якія тут шчыравалі ў 1990-я гады («Славянская акадэмія»). Былі закрытыя славянафільскія газэты («Славянский набат» ды інш.)

Лукашэнка заўсёды больш хваравіта ўспрымаў сытуацыю, калі беларускія апазыцыянэры атрымлівалі палітычную і матэрыяльную падтрымку з Расеі, хоць на аналягічную падтрымку з Захаду глядзеў больш паблажліва. Казулін і нябожчык Марыніч, западозраныя ў сувязях з Расеяй (Марыніч быў затрыманы зь вялікай сумай расейскіх грошай), атрымалі па пяць гадоў зьняволеньня. І, зьвярніце ўвагу, дзяржаўныя мэдыі цяпер усяляк падкрэсьліваюць, што Юрый Паўлавец, Дзьмітрый Алімкін і Сяргей Шыптэнка атрымлівалі ганарары ад расейскіх інтэрнэт-рэсурсаў. То бок прадавалі радзіму за расейскія рублі.

І вось гэтыя хлопцы паспрабавалі разбурыць лукашэнкаўскую манаполію. За што і атрымалі.

Глядзіце, падякім соўсам падаецца гэтая справа дзяржаўнымі мэдыямі. Маўляў, гэтыя арышты скіраваныя ня супраць Расеі, а наадварот, закліканы ўмацаваць дружбу паміж Беларусьсю і РФ. Міністар інфармацыі Лілія Ананіч запэўнівае, што «заказчыкі і аўтары такіх артыкулаў спрабуюць пасеяць варожасьць паміж нашымі краінамі і народамі..., убіць клін у нашы глыбокія сяброўскія дачыненьні, у працэс будаўніцтва Саюзнай дзяржавы».

Што ёсьць сапраўдная дружба з Расеяй у гэтай краіне (як, дарэчы, і ўсё іншае), вызначае адзін чалавек. Хто гэтага не зразумеў, тым нагадалі. У даволі жорсткай форме.

Валер Карбалевіч
"Радыё Свабода"

НАША ЎЛАДА

ЧТО ОТКРЫЛ ЛУКАШЕНКО В НЫНЕШНЕМ ГОДУ

И почему этому стоит скорее огорчаться, чем радоваться.

«Салідарнасць» вспоминает, что открывал глава Беларуси в уходящем году. На протяжении всего года Александр Лукашенко традиционно старался как можно чаще участвовать в различных церемониях с перерезанием красной ленточки.

Последний пример — открытие новых участков МКАД-2, которые позволят белорусским автомобилистам быстрее и без пробок добираться до места назначения. При этом 72 километра новой кольцевой уже были построены ранее, а сейчас к ним добавилось около 160 километров дороги.

До этого, в ноябре, глава государства открыл новый ледовый дворец в Шклове, на который было потрачено около 15 миллионов долларов.

— Я знаю, что наше вами мероприятие в стране воспримут неоднозначно. Как это у нас часто бывает, кто-то будет шептать за углом, кто-то на кухне, что лучше бы эти деньги взяли, разделили, по кусочку бы раздали, не время строить это все. Ничего подобного. Помните, что это здоровье людей, — сказал тогда он.

В этом же месяце совместно с президентом Турции Реджепом Эрдоганом руководитель страны открыл Соборную мечеть Минска, которую на протяжении многих лет призывали построить белорусские мусульмане.

Ранее Александр Лукашенко принимал участие в открытии дворца спорта «Уручье», который также реставрировался течение продолжительного времени и наконец был сдан в эксплуатацию.

Кроме этого глава Беларуси открывал уже приевшиеся хоккейные турниры, байкерский фестиваль, «Славянский базар в Витебске» и другие мероприятия, чтобы хоть как-то насытить президентский публичный график.

Однако в нем, в отличие от прошлых лет, не нашлось места, к примеру, открытию новых предприятий, запуску современных производственных линий, новых логистических центров — то есть, всему, что хоть немного помогло бы белорусской экономике выбраться из кризиса. Почти все открытые в присутствии Лукашенко объекты не были построены в последнее время, а достраивались скорее по инерции и из последних сил.

Перечень «открытий» уходящего года, к сожалению, отражает застой белорусской экономики и подчеркивает стремление властей действовать старыми методами, закапывая деньги в проекты, которые никогда не окупятся.

Павел Рос
gazetaby.com

Заснавальнік і рэдактар: Гаравы Леанід Антонавіч

Адрас рэдакцыі: 211573, г. Гарадок, вул. Гагарына, д.30Б, кв.16. E-mail: 250318@list.ru Тэл. 8-02139-5-08-52, маб. + 375(29)6723842 (V), Газета выдаецца з сакавіка 1998 г.

Падпісана да друку 28.12.2016 у 16.40
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца на абсталяванні аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.